

Цікавим з точки зору впровадження в Україні є європейський досвід реалізації програми «неформальної освіти» та навчання підприємству, які визнаються важливим інструментом розвитку особистих та професійних якостей та навичок. Неформальна освіта охоплює те, що залишилось за межами формального навчання. Навчання підприємству та розвиток підприємницьких здібностей й навичок є ключовим напрямком, що реалізується у неформальній освіті. Розвиток підприємницьких здібностей під час навчання (починаючи зі шкільної лави та закінчуючи вищим навчальним закладом) повинно сприяти розвитку особистих якостей людини: впевненості у власних силах, креативності, ініціативності, вмінню працювати у команді. Бізнес-освіта молоді в нашій країні може реалізуватися шляхом створення бізнес-інкубаторів та інноваційних кластерів, менторських програм з підприємництва, а також неформальних додаткових навчальних програм для учнів, що закінчили навчання в середній школі.

Отже, національна система професійної освіти потребує подальшого реформування, зокрема в частині забезпечення високого рівня працевлаштування молодих людей, шляхом переходу від фінансування вищої освіти, як інструменту забезпечення тимчасової зайнятості молоді, до системи інвестування в розвиток молоді.

Список використаних джерел:

1. Випускники українських ВНЗ очима роботодавців [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.yourcompass.org/docs/Employees%20on%20University_Graduates.pdf
2. Державна служба статистики. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
3. Тімар І. В. Працевлаштування молодих спеціалістів як прояв соціальної відповідальності бізнесу / І. В. Тімар // Матеріали II міжнародної науково-практичної конференції «Підвищення національної конкурентоспроможності: управлінські та науково-технологічні аспекти» – 19–23 листопада 2013 року. – Симферополь-Ялта. – С. 135–137.
4. Петелько Т. П. Безробіття в Україні: причини, наслідки, шляхи подолання / Т. П. Петелько, І. В. Тімар // Матеріали XIII міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених «Наукові дослідження у Східній Європі». –Т. 1. – Вінниця: ТОВ «Нілан-ЛТД», 2017. – С. 210–212.
5. Економічний вимір конкурентоспроможності вищої освіти: монографія / Верхоглядова Н. І., Чередниченко О. М., Венгерова В. Ю., Іванникова Н. А., Гринько Т. В. – Дніпропетровськ: Наука і освіта, 2005. – 172 с.

Спицька К. В., Шульга Б. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

БЕЗРОБІТТЯ СЕРЕД МОЛОДІ: УКРАЇНСЬКІ РЕАЛІЇ ТА ЗАКОРДОННИЙ ДОСВІД ПОДОЛАННЯ

Наслідками ринкових перетворень в Україні є достатня кількість відчутних негативних соціально-економічних явищ у суспільстві, в тому числі й безробіття населення, в тому числі серед людей молодого віку. Безробіття молоді наразі є досить актуальною проблемою. За даними Державної служби статистики, за

останні десять років збільшився не тільки загальний рівень безробіття, а й рівень безробіття молодих людей у віці 15–34 роки.

Кожного року ринок праці поповнюється великою кількістю випускників шкіл, професійно-технічних та вищих навчальних закладів. Юнаки і дівчата по закінченні навчання, доволі часто стикаються із проблемами працевлаштування. Особливу занепокоєність викликає рівень безробіття випускників вищих навчальних закладів, які не мають можливості знайти роботу за фахом навіть пропонуючи достатньо високий рівень знань, навичок та успішні дипломи. Працевлаштування молоді залишається складною й актуальною проблемою, так як молода робоча сила, яка має недостатній або немає взагалі досвіду роботи та професійних навичок, користується мінімальним попитом на ринку праці. Фактори, що унеможливають та/або ускладнюють працевлаштування молодих людей, можливо розподілити на наступні групи:

1. Стереотипи, які складаються у роботодавців щодо молодих фахівців, а саме невідповідність рівня кваліфікації випускників вимогам роботодавців, відсутність досвіду прийняття самостійних рішень, недостатні знання, необхідні для роботи в ринкових умовах, відсутність практичних навичок за набутою професією.

2. Недостатньо обґрунтований вибір майбутньої спеціальності, який здебільшого роблять, спираючись на ідеалізацію майбутньої спеціальності, ігноруючи тенденції та особливості ринку праці.

3. Негативний імідж професій технічної спрямованості в уявленні частини молоді, підвищена популярність та попит на гуманітарні спеціальності.

Успішне вирішення проблеми працевлаштування молоді потребує ретельного ознайомлення з провідним зарубіжним досвідом у цій сфері та його адаптації до вітчизняних соціально-економічних умов. Проблеми безробіття молоді отримали особливу увагу з боку Європейського комітету та Єврокомісії, на думку експертів безробіття не тільки гальмує розвиток особистості, а й скорочує шанси її успішного існування, воно також, штовхає молодь до соціальної ізоляції та бідності, що має відчутний вплив на майбутнє національної економіки. Освіта сприяє соціалізації молодих людей, підвищенню їх особистого статусу. Наприклад, у Швеції загальний рівень безробіття та рівень безробіття серед молоді не високий тому, що випускники оцінюються як важливий капітал, який при достатньому кваліфікаційному рівні буде забезпечувати розвиток держави. Підприємствам у Німеччині за кожного додатково найманого працівника виплачуються пільги та виділяються кошти на підвищення кваліфікаційного рівня співробітників. Таку практику використовує і Франція. Окрім того у Франції молодь може взяти спеціальний державний кредит на навчання. У Польщі діє програма «Перша робота», яка спрямована на пошук роботи та працевлаштування для випускників професійно-технічних закладів, вищих навчальних закладів та ін. В Болгарії успішно реалізовано програму підтримки та розвитку соціального підприємництва молоді на місцевому рівні. Головним напрямом політики зайнятості молоді в Європі є працевлаштувати тих, у кого немає певної професійної підготовки,

надаючи їм певні пільги. А от у США діють закони, відповідно до яких кожен університет тісно пов'язаний з фірмами, які в свою чергу надають перелік професій, в яких вони мають потребу. Під час навчання підприємства найкращих студентів працевлаштовують до себе на певний термін з метою ознайомити їх з концепцією роботи та гарантують подальше працевлаштування саме на цьому підприємстві при успішному закінченні курсу практики. Такі дії дають змогу правильно та чітко, а найголовніше ефективно побудувати систему працевлаштування молоді та уникнути безробіття.

Для України досить цікавим може бути досвід країн Балтії, зокрема Латвії, яким вдалось ефективно здійснити перехід від командно-адміністративних інструментів молодіжної політики до сучасних соціальних технологій, заснованих на моніторингу соціально-економічної активності молоді, державної підтримки індивідуального підприємництва та малого бізнесу, розвитку різних форм мобільності молодих фахівців.

Список використаних джерел:

1. Державна служба статистики [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
2. Тімар І. В. Працевлаштування молодих спеціалістів як прояв соціальної відповідальності бізнесу / І. В. Тімар // Матеріали II міжнародної науково-практичної конференції «Підвищення національної конкурентоспроможності: управлінські та науково-технологічні аспекти» – 19–23 листопада 2013 року. – Симферополь-Ялта. – С. 135–137.
3. Лукьянченко Н. Д. Використання зарубіжного досвіду працевлаштування молоді як чинник забезпечення збалансованості ринку праці. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://jpfird.donnu.edu.ua/article/view/1737/1770>
4. Василенко В. А., Карпукова А. Л. Европейский опыт содействия трудоустройству студентов (проблемы, подходы, организация): монография. Иркутск, 2014. – 122 с.
5. Економічний вимір конкурентоспроможності вищої освіти: монографія / Верхоглядова Н. І., Чередниченко О. М., Венгерова В. Ю., Іванникова Н. А., Гринько Т. В. – Дніпропетровськ: Наука і освіта, 2005. – 172 с.
6. Петелько Т. П. Безробіття в Україні: причини, наслідки, шляхи подолання / Т. П. Петелько, І. В. Тімар // Матеріали XIII міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених «Наукові дослідження у Східній Європі». – Т. 1. – Вінниця: ТОВ «Нілан-ЛТД». – 2017. – С. 210–212.

Таранова В. В.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

КОНЦЕПЦІЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Наш світ не є таким унікальним та бездоганим. Останнім часом найпопулярнішою проблемою людства вважається проблема фінансової кризи. Фінансова криза – це соціально-економічне явище, що спричиняє велику шкоду національним економікам та добробуту більшості населення. Воно призводить до дисбалансу, обвалу фондових ринків, дефолту, рецесії та політичної напруженості у фінансово-господарському житті.